

Helyzetkép

*Befútt utak. Téli, mély borongás.
Nem jár se szán, se szél, se lélek.
Itt-ott hósapkás tanyák — fehér gombak,
Kelései az alvó télnek.*

*Horpadt eb hullája az útkereszten.
Lábát kirúgta, az égre konyit.
Mennék, s csak állok fölötte meredten,
Szerelmes, hű lelkem vele vonít.*

*Beledőlök az ólmos éjszakába.
Szívemben nincs vágy s nincsen harag...
Fagyott tó, s páncélja alatt hiába
Rínak szikrázó, rab halak — a szavak.*
1954 január

SAFRÁNY IMRE

Sakkozók (tus)